

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ลัษณา ฉายศรี* จรวยพร สุภาพ**

ปิยะธิดา ขจรชัยกุล** ประรณนา สถิตยวิภาว***

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจภาคตัดขวางครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามชนิดตอบด้วยตนเอง จากนักเรียน 567 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ระหว่างเดือนสิงหาคม ถึง กันยายน 2552 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยการทดสอบไคสแควร์ วิเคราะห์หาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุลอจิสติกทวิ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน บุคคลที่พักอาศัยด้วย ค่านิยมทางเพศ การรับรู้บทบาททางเพศ พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน การรับรู้การดูแลของพ่อแม่ สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับครอบครัว การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของกลุ่มเพื่อน แหล่งบริการทางเพศ แหล่งมั่วสุมยาเสพติด สถานบันเทิงเรีงรมย์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ได้แก่ พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ($OR = 3.4, 95\% CI = 1.84-6.42$) อายุเพิ่มขึ้น ($OR = 2.8, 95\% CI = 1.28-5.92$) พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของกลุ่มเพื่อน ($OR = 2.5, 95\% CI = 1.41-4.59$) ค่านิยมทางเพศ ($OR = 2.4, 95\% CI = 1.49-3.92$) ข้อเสนอแนะ การส่งเสริมค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมโดยการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว และการส่งเสริมสัมพันธภาพในครอบครัว รวมทั้งการเฝ้าระวังพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนและเพื่อนเป็นแนวทางที่สำคัญในการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน

คำสำคัญ: พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ, การดูแลของพ่อแม่, พฤติกรรมไม่พึงประสงค์, มัธยมศึกษาตอนปลาย

* นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานามัยครอบครัว คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

** ภาควิชาอนามัยครอบครัว คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

*** ภาควิชาชีวสถิติ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

บทนำ

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นวัยที่มีพัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติ ปัญญาและทางเพศวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย มีน้ำหนัก ส่วนสูง เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มีระบบอวัยวะสืบพันธุ์ที่เปลี่ยนแปลงจนมีวุฒิภาวะทางเพศ ต้องการความเป็นอิสระ อยากรู้ อยากลอง ชอบรวมกลุ่มกับเพื่อน สนใจเพื่อนต่างเพศ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศมากขึ้น ในปัจจุบันสถานะเศรษฐกิจสังคมและวิถีชีวิตของบุคคลที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งยังมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ได้แก่ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เครื่องเล่นดีวีดี ทำให้วัยรุ่นเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายขึ้น ร่วมกับความอยากรู้อยากเห็น ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของวัยรุ่น และการมีสถานบริการ สถานเริงรมย์ ในบริเวณที่วัยรุ่นอยู่อาศัยหรือสถานศึกษาจึงทำให้วัยรุ่นมีความเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ¹

จากการสำรวจสภาพการณ์เด็กและเยาวชนระดับประเทศในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/อาชีวศึกษาและอุดมศึกษาของโครงการ Child watch² พบว่าแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นโดยปี พ.ศ. 2548-2550 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 6.25, 7.16 และ 10.24 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 10.53, 11.24 และ 16.73 ตามลำดับ และนักเรียนอาชีวศึกษามีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 16.08, 27.74 และ 32.51 ตามลำดับ จากการศึกษาอังคณา เพชรภาพ³ ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นภาคใต้ตอนบน พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 16.6 โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุเฉลี่ย 14.7 ปี ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรัก ร้อยละ 66.9 มีคู่นอนมากกว่า 1 คน ร้อยละ 33.1 และพบว่าปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์คือ การดูสื่อกระตุ้นทางเพศ การไปเที่ยว

สถานเริงรมย์ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด การมีคูรักและการอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเพื่อนต่างเพศ และจากการศึกษาล่าสุดของวงเดือน สุวรรณศิริ และคณะ¹ ปี พ.ศ. 2552 พบว่าวัยรุ่นและเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดพิษณุโลกร้อยละ 33.8 เคยมีเพศสัมพันธ์ อายุเฉลี่ยของวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 15.5 ปี จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงว่าวัยรุ่นไทยมีแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น และการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยลง

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นมักเกิดจากการที่วัยรุ่นขาดความยับยั้งชั่งใจ ขาดการไตร่ตรอง ทำตามอารมณ์ทางเพศ นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาต่างๆ เช่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การมีบุตรในช่วงเวลาที่ยังไม่พร้อม การหยุดพักหรือออกจากการเรียน ทอดทิ้งเด็ก ทำให้เกิดปัญหาครอบครัวและสังคมตามมา นอกจากนี้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อย การไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ การมีคู่นอนมากกว่า 1 คน^{1,4} ยังนำไปสู่การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวไลลักษณ์ วงศ์อาษา และ ปิยะพร ศิษย์กุลอนันต์⁵ พบว่าสตรีวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ที่มารับบริการจากสถานบริการสุขภาพ 5 แห่งในกรุงเทพฯ และจังหวัดปทุมธานี ร้อยละ 56.0 มีอายุ 15-18 ปี ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 65.0

จากสถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและการแท้งรายจังหวัดของศูนย์อนามัยที่ 4 ราชบุรี⁶ พ.ศ. 2550-2552 พบว่าการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีอัตราการตั้งครรภ์ของสตรีอายุต่ำกว่า 20 ปี สูงเป็นอันดับหนึ่งของจังหวัดในเขตรับผิดชอบของศูนย์อนามัยที่ 4 ราชบุรี โดยสัดส่วนการตั้งครรภ์

ในวัยรุ่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา พ.ศ. 2550-2552 เท่ากับร้อยละ 21.23, 21.52 และ 23.11 ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นและเริ่มมีเพศสัมพันธ์อายุน้อยลง และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นกลุ่มนี้มีมากขึ้น

จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของวัยรุ่นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน จากการศึกษาของวราพร บุญยะธาน⁷ พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตั้งครรภ์วัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ได้แก่ บุคคลที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา การเคยใช้สารเสพติด การเคยถูกพุดจาแทะโลม ความรู้เรื่องเพศ เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อน สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับครอบครัว การได้รับข่าวสารเรื่องความรัก และเพศสัมพันธ์ทางสื่อ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง จากการศึกษาอังคณา เพชรภาพ³ พบว่าปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์คือ การดูสื่อกระตุ้นทางเพศ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด การมีคู่วัยและการอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเพื่อนต่างเพศ และจากการศึกษาของ Huebner AJ และ Howell LW⁴ พบว่าการรับรู้การดูแลของพ่อแม่ การสื่อสารในครอบครัวและรูปแบบการเลี้ยงดูของพ่อแม่ สามารถคาดการณ์การเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น จากการศึกษาของ Xingming Li et al (2002)⁸ พบว่าเพศหญิงจะได้รับการดูแลจากพ่อแม่มากกว่าเพศชาย ระดับการรับรู้การดูแลของพ่อแม่ในระดับต่ำมีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การใช้สารเสพติด พฤติกรรมความรุนแรง และการประยุกต์ใช้แนวคิดรูปแบบเชิงนิเวศวิทยาของพฤติกรรมสุขภาพ (Ecological Model for Health Behaviors)⁹ กล่าวคือปัจจัยระดับบุคคล ปัจจัยระดับระหว่างบุคคล และปัจจัยระดับ

ชุมชน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศเสี่ยงของวัยรุ่น และมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ ซึ่งนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ดังนั้นวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาปัจจัยระดับบุคคล ปัจจัยระหว่างบุคคล และปัจจัยระดับชุมชน ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจภาคตัดขวาง (Cross-sectional survey research) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2552 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 567 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สัดส่วนของการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนที่ได้จากการสำรวจก่อนการศึกษาวิจัย (pre-survey) ในเดือนมกราคม 2552 กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two-stage Sampling) กลุ่มตัวอย่างยินดีเข้าร่วมการวิจัยและได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองโดยการลงลายมือชื่อในเอกสารยินยอมตนเป็นลายลักษณ์อักษรเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดตอบด้วยตนเองที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากการทบทวนวรรณกรรม ได้รับการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient, α) แบบสอบถามประกอบด้วย 5 ส่วน คือ 1) ข้อมูลทั่วไป เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ และคำถามปลายเปิด จำนวน 11 ข้อ 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยระดับบุคคล ได้แก่ ค่านิยมทางเพศของวัยรุ่น จำนวน 12 ข้อ ($\alpha = 0.76$) การรับรู้บทบาททางเพศ จำนวน 12 ข้อ ($\alpha = 0.87$) เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

ประกอบด้วยตัวเลือก 3 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน จำนวน 12 ข้อ และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของกลุ่มเพื่อน จำนวน 12 ข้อ โดยมีคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ประกอบด้วยตัวเลือก 3 ระดับ คือ ไม่เคยปฏิบัติ ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัติบ่อย 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยระหว่างบุคคล ได้แก่ การรับรู้การดูแลของพ่อแม่ ดัดแปลงมาจากแนวคิดของ Huebner และ Howell⁴ จำนวน 10 ข้อ ($\alpha = 0.78$) สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับครอบครัว จำนวน 11 ข้อ ($\alpha = 0.76$) การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ดัดแปลงมาจากแนวคิดของ Huebner และ Howell³ จำนวน 10 ข้อ (ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.85) เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ประกอบด้วยตัวเลือก 3 ระดับ คือ ไม่เคยปฏิบัติ ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัติบ่อย 4) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยระดับชุมชน ได้แก่ สภาพแวดล้อมของชุมชน แหล่งการเรียนรู้เรื่องเพศ มีจำนวน 3 ข้อ โดยแบ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของชุมชน จำนวน 1 ข้อ และแหล่งการเรียนรู้เรื่องเพศ จำนวน 2 ข้อ เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ 5) แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดัดแปลงมาจากแนวคิดของ Huebner และ Howell⁴ จำนวน 9 ข้อ เป็นคำถามแบบมีคำตอบให้ เลือกจัดระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศดังนี้ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระดับต่ำคือ ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และเคยมีเพศสัมพันธ์แต่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง มีคู่นอนเพียง 1 คน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระดับสูง คือ เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง และมีคู่นอนมากกว่า 1 คนขึ้นไป เก็บข้อมูลระหว่างเดือนสิงหาคม ถึง กันยายน 2552 โครงการวิจัยได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2552 ตามเอกสารรับรองเลขที่ MUPH 2009-105

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test) และวิเคราะห์การถดถอยพหุโลจิสติกทวิ (Binary Logistic Regression Analysis)

ผลการศึกษา

ปัจจัยลักษณะสังคมประชากร

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 567 คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 51.5 มีสัดส่วนของนักเรียนในระดับชั้นการศึกษา (ม.4, ม.5 และ ม.6) ใกล้เคียงกัน อายุเฉลี่ย 16.3 ปี (SD = 1.1) สองในสามของนักเรียนได้รับเงินค่าใช้จ่าย 1,001-2,000 บาทต่อเดือน ประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่ามีเพศพ่อกและเหลือเก็บสองในสามของนักเรียนพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา หนึ่งในสามของบิดาและมารดามีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา และเกือบครึ่งหนึ่งของบิดาและมารดามีอาชีพรับจ้าง สถานภาพสมรสของบิดามารดาส่วนใหญ่อยู่ร่วมกัน (ร้อยละ 73.7) และพบว่าประมาณครึ่งหนึ่งครอบครัวมีรายได้เพียงพอเหลือเก็บ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

หนึ่งในสี่ของกลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ โดยเพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 30.5 ส่วนเพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 19.3 นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุเฉลี่ย 15 ปี กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 21.8 โดยเพศหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยในสัดส่วนมากกว่าเพศชายเล็กน้อย (ร้อยละ 24.6 และ 20.2 ตามลำดับ) นักเรียนชายมีคู่นอนมากกว่า 1 คน ในสัดส่วนมากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 53.9 และ 30.2 ตามลำดับ) โดยในภาพรวมนักเรียนมีคู่นอน 1 คน มากกว่า มีคู่นอนมากกว่า 1 คน เล็กน้อย (ร้อยละ 54.9 และ 45.1)

ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เมื่อวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้เกณฑ์ของ Huebner และ Howell³ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับ คือพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับต่ำ คือ ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ หรือเคยมีเพศสัมพันธ์แต่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง มีคู่นอนเพียง 1 คน พฤติกรรมเสี่ยง

ทางเพศระดับสูง คือ เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง และมีคู่นอนมากกว่า 1 คนขึ้นไป พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78) มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำ โดยเพศชายมีส่วนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับสูงมากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 27.4 และ 16.4 ตามลำดับ) (Table 1)

Table 1 Number, percentage and level of Sexual risk-taking behaviors among students (n = 567)

Level of Sexual risk-taking behaviors	Male		Female		Total	
	Number	%	Number	%	Number	%
Low Risk	212	72.6	230	83.6	442	78.0
High Risk	80	27.4	45	16.4	125	22.0

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะสังคม ประชากรกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) โดยสัดส่วนของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในกลุ่มตัวอย่าง เพศชาย

กลุ่มอายุ 17-19 ปี มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนเพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บและไม่เพียงพอ พักอาศัยอยู่กับญาติ พี่น้อง สูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ (Reference group) ส่วนระดับการศึกษาของบิดามารดาอาชีพของบิดามารดาสถานภาพสมรสของบิดา มารดา และรายได้ครอบครัว ไม่พบความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (Table 2)

Table 2 Association between socio-demographic factors and sexual risk-taking behaviors among high school Students (n = 567)

Variable	Number	High Sexual risk-taking behaviors (%)	OR	95% CI
Sex				
Female ^R	275	16.4	1.00	
Male	292	27.4	1.92 [†]	1.28-2.91
Age (Year)				
14-16 ^R	292	15.4	1.00	
17-19	275	29.1	2.25 [‡]	1.49-3.40
Grade level				
Grade 10 ^R	176	16.5	1.00	
Grade 11	191	23.6	1.56	0.93-2.63
Grade 12	200	25.5	1.74*	1.04-2.89
Expenses per month				
sufficient and savin ^R	302	12.9	1.00	
Others (sufficient and not Saving, not Sufficient)	265	32.5	3.24 [‡]	2.12-4.95
The person living with				
Father and Mother ^R	501	20.8	1.00	
Relatives	66	31.8	1.78*	1.02-3.12
Level education of father ^R				
Lower secondary education	225	20.9	1.00	
Higher secondary education	342	22.8	1.12	0.74-1.68
Level education of mother ^R				
Lower secondary education	296	22.0	1.00	
Higher secondary education	271	22.1	1.01	0.68-1.50

* $p < 0.05$, [†] $p < 0.01$, [‡] $p < 0.001$, OR = Odds ratio, CI = confidence interval, R = Reference group

Table 2 Association between socio-demographic factors and sexual risk-taking behaviors among high school Students (n = 567) (Cont.)

Variable	Number	High Sexual risk-taking behaviors (%)	OR	95% CI
Occupation of father				
Agriculture ^R	112	16.1	1.00	
Labour	200	23.5	1.60	0.88-2.93
Others (trade/government Officer/private)	255	23.5	1.61	0.90-2.87
Occupation of mother				
Agriculture ^R	93	18.3	1.00	
Labour	170	21.2	1.20	0.63-2.28
Others (trade/government Officer/private)	304	23.7	1.39	0.77-2.50
Marriage status of parents				
Father and mother live ^R together	418	21.5	1.00	
Others	149	23.5	1.12	0.72-1.75
Family income				
Sufficient ^R	452	21.5	1.00	
Not sufficient	115	24.3	1.18	0.73-1.91

* $p < 0.05$, [†] $p < 0.01$, [‡] $p < 0.001$, OR = Odds ratio, CI = confidence interval, R = Reference group

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยระดับบุคคล ปัจจัยระหว่างบุคคล ปัจจัยระดับชุมชน กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยระดับบุคคลได้แก่ ค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นที่ไม่เหมาะสม การรับรู้ บทบาททางเพศไม่เหมาะสม พฤติกรรมไม่พึง ประสงค์ของนักเรียนไม่เหมาะสม มีความเสี่ยงต่อ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

($p\text{-value} < 0.05$) โดยสัดส่วนของพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศในกลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้การดูแลของพ่อแม่ไม่ดี สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับครอบครัวไม่ดี การ สื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวน้อย พฤติกรรมไม่พึง ประสงค์ของกลุ่มเพื่อนไม่เหมาะสม พักอาศัยอยู่ใกล้ แหล่งบริการทางเพศ แหล่งมั่วสุมยาเสพติด และ สถานบันเทิงเรีงรมย์ สูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ (Reference group) (Table 3)

Table 3 Relationship between individual factors, inter personal factors, community factors and sexual risk-taking behaviors among high school students (n = 567)

Variable	Number	High Sexual risk-taking behaviors (%)	OR	95% CI
Sexual Value				
Suitable level ^R	313	13.7	1.00	
Unsuitable level	254	32.3	2.99 [‡]	1.98-4.54
Perception of gender role				
Suitable level ^R	490	20.4	1.00	
Unsuitable level	77	32.5	1.88*	1.11-3.17
Inappropriate behavior in students				
Suitable level ^R	436	12.6	1.00	
Unsuitable level	131	53.4	7.95 [‡]	5.10-12.40
Perception of parental monitoring				
Good level ^R	343	18.7	1.00	
Not good level	224	27.2	1.63*	1.09-2.44
The relationship between adolescence and family				
Good level ^R	434	18.7	1.00	
Bad level	133	33.1	2.16 [‡]	1.40-3.33
Communication about sex education in family				
High level ^R	187	15.0	1.00	
Low level	380	25.5	1.95 [‡]	1.23-3.09

* $p < 0.05$, [†] $p < 0.01$, [‡] $p < 0.001$, OR = Odds ratio, CI = confidence interval, R = Reference group

Table 3 Relationship between individual factors, inter personal factors, community factors and sexual risk-taking behaviors among high school students (n = 567) (Cont.)

Variable	Number	High Sexual risk-taking behaviors (%)	OR	95%CI
Inappropriate behavior with peer group				
Suitable level	358	10.3	1.00	
Unsuitable level	209	42.1	6.31 [‡]	4.08-9.77
Brothel				
No	513	19.1	1.00	
Yes	54	50.0	4.24 [‡]	2.38-7.54
Assemble for drug				
No	448	19.6	1.00	
Yes	119	31.1	1.85 [†]	1.17-2.90
Places for entertainment				
No	473	18.4	1.00	
Yes	94	40.4	3.01 [‡]	1.88-4.83
Internet café				
No	215	20.9	1.00	
Yes	352	22.7	1.11	0.74-1.68

* $p < 0.05$, [†] $p < 0.01$, [‡] $p < 0.001$, OR = Odds ratio, CI = confidence interval, R = Reference group

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) โดยนักเรียนที่มีอายุ 17-19 ปี มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 2.8 เท่าของนักเรียนที่มีอายุ 14-16 ปี นักเรียนที่มีค่านิยมทางเพศไม่เหมาะสมมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยง

ทางเพศ 2.4 เท่าของนักเรียนที่มีค่านิยมทางเพศเหมาะสม นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ระดับไม่เหมาะสม มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 3.4 เท่าของนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ระดับเหมาะสม นักเรียนที่กลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ระดับไม่เหมาะสม มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 2.6 เท่าของนักเรียนที่กลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ระดับเหมาะสม (Table 4)

Table 4 Significant predictor of sexual risk-taking behavior among high school students

	B	Wald	Adj OR	95% CI Exp(B)	
				Lower	Upper
Age (years)					
14-16			1.00		
17-19	1.013	6.710	2.75	1.28	5.92
Sexual value of adolescence					
Suitable			1.00		
Unsuitable	0.883	12.804	2.42	1.49	3.92
The Inappropriate behavior in students					
Suitable			1.00		
Unsuitable	1.234	14.983	3.44	1.84	6.42
The Inappropriate behavior with peer group					
Suitable					
Unsuitable	0.935	9.697	2.55	1.41	4.59
Constant	-4.089	58.407	0.17		

B = logistic regression coefficient, Adj OR = Adjust Odds Ratio, CI = confident interval

อภิปรายผล

ผลการวิจัยนี้พบว่า หนึ่งในสี่ของนักเรียน เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยมีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 15 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.3 และนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์เกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 45.1) มีคู่นอนมากกว่า 1 คน ซึ่งผลการวิจัยนี้ใกล้เคียงผลการวิจัยของอังคณา เพชรภาพ³ ซึ่งศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนภาคใต้ตอนบน เมื่อ พ.ศ. 2551 แต่ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับการศึกษาของสมศักดิ์ วงศ์วาส และคณะ¹⁰ ที่พบว่าวัยรุ่นในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2547 เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 12.2 และการศึกษาของวงเดือน สุวรรณศิริ และคณะ¹ ศึกษาเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดพิษณุโลก พบว่าวัยรุ่นและเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดพิษณุโลก เมื่อปี พ.ศ. 2552 มีสัดส่วนการ

มีเพศสัมพันธ์มากถึงร้อยละ 33.8 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่อายุเพิ่มขึ้น จะพบสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น ส่วนอายุเฉลี่ยที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกใกล้เคียงกันคือ อยู่ที่ 14-15 ปี

เมื่อพิจารณาการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างมีเพียงร้อยละ 21.8 เท่านั้น ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีอัตราการใช้ถุงยางอนามัยที่ต่ำกว่าการศึกษาของฐิติพร อิงคदारวงศ์ และคณะ¹¹ พบว่ามีร้อยละ 37.8 ที่ใช้ถุงยางอนามัยเป็นประจำ แต่มากกว่าการศึกษาของวงเดือน สุวรรณศิริ และคณะ¹ พบว่ามีเพียงร้อยละ 11.3 ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ จะเห็นได้ว่าการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้งยังแตกต่างกันในแต่ละการศึกษา คืออยู่ระหว่างร้อยละ 10-35 ซึ่งจะมีผลทำให้การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน มีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์และการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

เมื่อพิจารณาปัจจัยทางสังคมประชากร พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย บุคคลที่พักอาศัยด้วยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ William HG et al¹² พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ วัยรุ่นตอนปลายมีพัฒนาการทางด้านร่างกายเจริญเต็มที่ที่มีความรู้สึกหรืออารมณ์ทางเพศที่มีความอยากหรืออยากเห็นในเรื่องเพศและมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายซึ่งเป็นผลทำให้เกิดปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้มากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของอาภาพร เฟอร์วัฒนา และคณะ¹³ และ Jiun-Hau H et al¹⁴ พบว่า อายุ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และจากผลการศึกษาของอังคณา เพชรภาพ³ พบว่าความเพียงพอของค่าใช้จ่ายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แต่บุคคลที่พักอาศัยด้วยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

จากผลการวิจัยที่พบว่า ค่านิยมทางเพศ การรับรู้บทบาททางเพศ พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนและกลุ่มเพื่อน การรับรู้การดูแลของพ่อแม่ สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับครอบครัว การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว แหล่งบริการทางเพศ แหล่งมั่วสุม ยาเสพติด สถานบันเทิงเรีงรมย์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆ ที่กล่าวมาแล้ว^{4,7,11-12} และสอดคล้องกับแนวคิดรูปแบบเชิงนิเวศวิทยาของพฤติกรรมสุขภาพ (Ecological Model for Health Behaviors)⁹ ที่พบว่าการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนเกิดจากหลายปัจจัยร่วมกัน

เมื่อควบคุมตัวแปรต่างๆ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนได้แก่ อายุ ค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมไม่พึง

ประสงค์ของนักเรียน และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของกลุ่มเพื่อน แสดงว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม มีอายุมาก พฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนไม่เหมาะสม และมีค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ Huebner AJ และ Howell LW⁴ ที่พบว่าอายุไม่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีอายุเพิ่มขึ้น มีค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสม มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนไม่เหมาะสม เสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังนั้นการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนไม่ได้เกิดจากพฤติกรรมของบุคคลนั้นๆ เพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากหลายปัจจัยร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดรูปแบบเชิงนิเวศวิทยาของพฤติกรรมสุขภาพ (Ecological Model for Health Behavior)⁹

ข้อเสนอแนะการส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ควรเริ่มที่การส่งเสริมค่านิยมทางเพศของนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสมของตัวนักเรียนและกลุ่มเพื่อน ส่งเสริมบทบาทของบิดามารดาในการดูแลวัยรุ่นในครอบครัว ส่งเสริมการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ส่งเสริมสัมพันธภาพในครอบครัว เพื่อให้นักเรียนตระหนักในการป้องกันและแก้ไขการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้อำนวยการและอาจารย์ประจำโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ในการเก็บข้อมูล รวมทั้งนักเรียนทุกคนที่เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. วงเดือน สุวรรณศิริ, นันทนา น้ำฝน, วรพรรณ ทิพย์วาริรัมย์. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร 2552; 16 (2): 147-55.
2. การสำรวจสภาพการณ์เด็กและเยาวชนระดับประเทศ 2548-2550. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.childwatchthai.com/download.htm>. เข้าถึงวันที่ 21 มกราคม 2552.
3. อังคณา เพชรภาพ. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นภาคใต้ตอนบน. [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์]. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล; 2551.
4. Huebner AJ, Howell L W. Examining the relationship between adolescent sexual risk-taking and perceptions of monitoring, communication, and parenting styles. J Adolesc Health 2003; 33 (2): 71-8.
5. วิไลลักษณ์ วงศ์อาษา, ปิยะพร ศิษย์กุลอนันต์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์. วารสารสาธารณสุขศาสตร์ 2551; 38 (2): 221-32.
6. สถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและการแท้งเขตสาธารณสุขที่ 5 ศูนย์อนามัยที่ 4 ราชบุรี กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://hpe4.anamai.moph.go.th/hpe/teenage/index_teenage.php เข้าถึงวันที่ 18 ธันวาคม 2552.
7. วราพร บุญยะธาน. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตั้งครรภ์ของสตรีวัยรุ่นครรภ์แรกที่มาฝากครรภ์ในโรงพยาบาลสมุทรสาคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาอนามัยครอบครัว]. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล; 2550.
8. Li X, Fang X, Stanton B, Su L, Wu Y. Parental monitoring among adolescents in Beijing, China. J Adolesc Health 2003; 33 (2): 130-2.
9. Health education behavior model and theories-A review of the literature-Part I 2001. [online]. Available from: <http://msucare.com/health/health/appa1.htm>. [Accessed 2008 Dec 14].
10. สมศักดิ์ วงศ์वास, บังอร เทพเทียน, ปิยฉัตร ตระกูลวงษ์, ปรีดา ตาสี, สุภัทรา อินทร์ไพบูลย์. แนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในสถานศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ปี 2545-2547. วารสารสาธารณสุขและการพัฒนา 2548; 3 (1): 9-22.
11. จิตติพร อิงคถาวรวงศ์, สุรีย์พร กฤษเจริญ, กัญจน์ พลอินทร์, ญวนนี จรูญศักดิ์. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา. สงขลานครินทร์เวชสาร 2550; 25 (6): 512-20.
12. William HG, Kelly CD, Jeanette N, Julia RH, Susan AS, Rebecca L. Schacht et al. Indirect Effects of Acute Alcohol Intoxication on Sexual Risk-taking: The Roles of Subjective and Physiological Sexual Arousal. Arch Sex Behav 2009; 38: 498-513.
13. อาภาพร เผ่าวัฒนา, สร้อย มะโนรา. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของหญิงไทยวัยรุ่น ชุมชนแออัดเขตกรุงเทพมหานคร. ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. 2550.

14. Jiun-Hau H, Jacobs DF, Derevensky JL. Sexual Risk-taking Behavior, Gambling, and Heavy Drinking among U.S. College Athletes. Arch Sex Behav 2009. [online].

Available from: <http://www.springer-link.com/content/l2h1gg139040480m/>. [Accessed 2009 Dec 21].

Factors Influencing Sexual Risk-taking Behavior among High School Students, Prachuapkhirikhan Province

Lachana Chaysree* Jarueyporn Suparp**
Piyatida Khajornchaikul** Pratana Satitvipawee***

ABSTRACT

The objective of this cross-sectional survey research was to study the factors influencing sexual risk-taking behavior among high school students, Prachuapkhirikhan province. Data collection was carried out by self-administered questionnaire from August to September 2009. The sample consisted of 567 students from Mathayomsuksa 4-6. Data were analyzed using Chi-square test and Binary Logistic Regression analysis. The result by Chi-square test revealed that the factors associated with sexual risk-taking behaviors with a statistical significance ($p\text{-value} < 0.05$) were sex, age, level of education, personal expense per month, person whom living with, sexual value, perception of gender role, inappropriate behavior of students, parental monitoring, the relationship between adolescence and family, communication about sex in family, inappropriate behavior of peer group, brothels, assemble for drugs and complex in community. The variables significantly associated with sexual risk-taking behaviors of students when analyzed by Binary Logistic Regression analysis, the results showed that the factors influencing sexual risk-taking behaviors are inappropriate behavior of students (OR = 3.4, 95% CI = 1.84-6.42), age (OR = 2.8, 95% CI = 1.28-5.92), inappropriate behavior of peer group (OR = 2.5, 95% CI = 1.41-4.59) and sexual value (OR = 2.4, 95% CI = 1.49-3.92). This study suggested that promoting appropriate sexual value and communication about sex in family, relationship in the family, monitoring inappropriate behaviors of students are important methods to decreasing sexual risk-taking behavior among students.

Key words: sexual risk-taking behaviors, parental monitoring, inappropriate behavior, high school student

J Public Health 2010; 40(2): 161-174.

Correspondence: Associate Professor Dr. Jarueyporn Suparp. Department of Family Health, Faculty of Public Health, Mahidol University, 420/1 Rajvithi Road, Rajchathevee, Bangkok 10400, Thailand

* Graduate student in Master of Science (Family Health), Faculty of Public Health, Mahidol University and Faculty of Graduate Studies, Mahidol University

** Department of Family Health, Faculty of Public Health, Mahidol University

*** Department of Biostatistics, Faculty of Public Health, Mahidol University